

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить із вересня 1934 року.

5 січня 2010 року.

№1 (2859)

СТУДЕНТСЬКІ БУДНІ

ІМЕННІ СТИПЕНДІАТИ НАШОЇ ALMA MATER

ВЕЛИКІ УСПІХИ МАЛЕНЬКОЇ ЛЮДИНИ

У свої сімнадцять років **Галина Бесчастна** встигла взяти участь і посісти призові місця в багатьох олімпіадах і змаганнях різних рівнів.

Шлях до великого захоплення наукою почався після першого знайомства з Лицеєм інформаційних технологій при ДНУ імені Олесь Гончара. У 8-ому класі вона у складі наймолодшої команди вперше взяла участь у всеукраїнському турнірі юних фізиків. В 11-му класі зайняла перше місце з інформатики друге з економіки на обласному етапі, друге місце з інформатики на всеукраїнському етапі захисту науково-дослідницьких робіт Малої академії наук. На зовнішньому незалежному тестуванні з математики одержала 200 балів.

Вона мала можливість обрати будь-який навчальний заклад, але зупинила свій вибір саме на Дніпропетровському національному університеті імені Олесь Гончара на не зовсім дівчачому, але дуже цікавому напрямі – економіці на кібернетика Так Г. Бесчастна стала нашою студенткою. Перша красуня Лицею інформаційних технологій (вона пе-

ремогла в конкурсі талантів і краси «Намісто Роксолани», кращий випускник 2009 року (на підтвердження цього на Головному випускному балі країни в Києві їй видали Диплом). А до того ж вона має ще й спортивний розряд із художньої гімнастики. Організує і виступає на концертах танцювальних фестивалів.

Галина впевнена, що не помилилася, обравши наш університет. У неї чудова група (де вона – староста), дивовижні викладачі, багато можливостей для розвитку та великі перспективи на майбутнє.

Дівчина з головою пірнула в бурхливе студентське життя. Навчається на «відмінно». Як переможець третього етапу захисту науково-дослідницьких робіт Малої академії наук одержує стипендію Президента України. У вільний від навчання час відвідує школу молодого лідера, де відкриває для себе секрети лідерства та ефективної комунікації на шляху до успіху.

Тож побажаймо цій амбіційній людині наснаги, нових досягнень, ідей та енергії Щиро сподіваємося, що ще не раз почуємо це ім'я.

О. ОКУНЬ.

НА ЗНІМКУ: першокурсниця економічного факультету Галина БЕСЧАСТНА

РАПОРТУЄМО ДО МІЖНАРОДНОГО СВЯТА

СТУДЕНТ – ЗНАЧИТЬ АКТИВНИЙ

Міжнародний день студента – це своєрідний погляд студентського гурту. Він оцінюється у святковому наказі ректора: «Абсолютна більшість студентів Дніпропетровського національного університету імені Олесь Гончара наполегливо оволодіває висотами обраної професії, бере активну участь у науковому пошуку, громадській роботі, організації свого дозвілля».

Ректор проф. М. В. Поляков нагородив почесним знаком «Відмінник ДНУ» Таїбова Олега (гр. ВМ-07-1), Пономаренка Олександра (гр. ТД-09-м), Кравець Анастасію (гр. ББ-09-1), Воронова Сергія (гр. МС-06-1), Левченко Наталію (гр. ЕК-09м-1), Паляршу Анну (гр. УУ-06-3), Столбцова Сергія (гр. ГГ-09м-1), Петрик Вікторію (гр. УУ-06-3), Воробець Тетяну (гр. УУ-06-3), Світличну Вікторію (гр. СР-09с-1).

Почесною грамотою або подякою за успіхи в навчанні та досягнення в науковій роботі ректор відзначив 21 студента, за активну громадську діяльність – 25, за досягнення в спорті та художній самодіяльності – 24.
Т. ТОМІНА

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ СТУДЕНТІВ ІЗ ЧИСЛА ДІТЕЙ- СИРИТ І ДІТЕЙ, ЯКІ ЗАЛИШИЛИСЯ БЕЗ БАТЬКІВСЬКОГО ПІКЛУВАННЯ

ПІКЛУЄТЬСЯ УНІВЕРСИТЕТ

150 студентів із числа дітей-сиріт та дітей, які залишилися без батьківського піклування, знайшли справжнє батьківське піклування у Дніпропетровському національному університеті імені Олесь Гончара.

П'ятдесят із них мешкають у гуртожитку: для проживання їм створені належні умови – як правило, по двоє в кімнатах, за гуртожиток плата не береться.

У міському електротранспорті їздять безкоштовно з проїзними квитками, видачу яких згідно з рішенням міської ради організував університет.

П'ятеро відмінників одержують стипендію в розмірі 1220 гривень, решта студентів отримують соціальну стипендію (1160 грн.).

На харчування університет виплачує компенсацію в розмірі 37 грн. в день, до того ж торговельно-промислове підприємство щодня організовує безкоштовний обід.

З метою профілактики захворювань профком видає бажаним безкоштовні путівки в санаторій-профілакторій університету, а це

– медикаментозна терапія, фізіотерапевтична допомога й якісне повноцінне (чи дієтичне) харчування

Зараз розглядається питання безкоштовного комплексного обстеження в офтальмологічній клініці «Новий зір».

Матеріальна допомога теж є, у тому числі й цільового призначення – на придбання одягу, м'якого інвентаря, навчальної літератури, на працевлаштування після закінчення університету.

О. ТИМОШЕНКО
проректор із соціально-економічних питань.

НАЦІОНАЛЬНИЙ КРУГЛИЙ СТІЛ

МОЛОДЬ ПРО КОНСТИТУЦІЙНУ РЕФОРМУ

Національний студентський союз, Студентський захист, студентська рада Національного технічного університету «Київський політехнічний інститут» за підтримки Міністерства освіти і науки України провели Національний круглий стіл з обговорення реформи конституційної реформи в Україні. Круглий стіл проводився на виконання Указу Президента України «Про винесення всенародне обговорення проекту Закону України «Про внесення змін до Конституції України».

Міністерство освіти і на-

уки відзначило високу активність учасників дискусії, у тому числі й представників Дніпропетровського національного університету імені Олесь Гончара. З нашого навчального закладу у Національному круглому столі взяли участь Юлія Савченко Вероніка Меркулова, Аліна Мішуренко (гр. ЮП-07-1) та Владислав Онацький (гр. СР-09с-1) – майбутні юристи й політолог.

Я. СТЕПОВА

БЛАГОДІЙНА АКЦІЯ ДЛЯ ДИТЯЧОГО БУДИНКУ

ЗАПАЛИЛИ

ВОГНИК ЛЮБОВІ

Соціальний комітет і рада студентів соціально-гуманітарного факультету організували для вихованців дитячого будинку «Сім'я» благодійну акцію «Запали вогник любові в дитячому серці!»

Студенти погуляли і пограли з дітьми, поговорили з ними про дружбу та щастя, разом посадили біля дитячого будинку дерева й кущі. А на завершення зустрічі ми запропонували малечі солодкий стіл і мультфільм про дружбу.

Волонтерською роботою наш факультет займається вже більше чотирьох років.

В. ОНАЦЬКИЙ,
голова ради студентів соціально-гуманітарного факультету.

З НОВИМ РОКОМ, ДРУЗИ!

НАЙКРАЩОМУ СТУДЕНТУ ГРАМОТА МОНУ

За відмінне навчання, активну участь у науково-дослідній роботі і громадському житті та з нагоди Дня студентів Максима Сидоренка нагороджено Грамотою Міністерства освіти і науки України.

ЦЕ ТРЕБА ЗНАТИ ВСІМ!

РОЗПОЧАЛАСЯ СЕСІЯ

Навчання студентів усіх курсів в університеті ведеться згідно з Положенням про кредитно-модульну систему. А це означає, що протягом семестру треба успішно виконати всі види робіт та отримати з усіх модулів рейтингові оцінки, не нижчі 50% від максимально можливого значення. Студент отримує позитивну оцінку, якщо загальний рейтинговий бал (для заліків – це сума рейтингових оцінок за модулі, для екзаменів ще додається результатіспитів) більше 60.

Якщо за один або декілька модулів навчальної дисципліни менше 50% від встановленого максимуму, то студент з заліку одержує «незараховано», а на екзамені – оцінку «FX».

Що чекає студента, якщо він не з'явився на екзамені? Якщо без поважних причин, то декан у відомості обліку успішності виставляє відповідну загальну рейтингову оцінку (яку викладач виставив за семестр). У разі поважної причини декан у колонці «Загальна рейтинго-

ва оцінка» записує «н/а» (не атестований).

Студент мусить повідомити деканат про поважну причину протягом трьох днів після екзамену і тоді він вважатиметься таким, що не має заборгованості і складатиме екзамен на загальних підставах за окремим розкладом.

Якщо студент не повідомив деканат про поважність причини відсутності на екзамені, вважається, що він був відсутнім без поважних причин.

Складання академічних заборгованостей допускається лише після сесії і не більше двох разів із кожної дисципліни: один раз викладачеві, а другий – комісії (у складі не менше трьох викладачів), яку створює декан факультету. При перекладанні максимальна оцінка не перевищує 80 балів, а бали модульного контролю не враховуються.

Студент, який після закінчення екзаменаційної сесії має три заборгованості відраховується з університету.

С. ЧЕРНЕЦЬКИЙ,
проректор з науково-педагогічної роботи.

БАЖАЄМО НА СЕСІЇ НІ ПУХУ, НІ ПЕРА!

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

- Студентське життя – 1 стор.
- Сесія! Що треба знати студенту? – 1 стор.
- З історії ДНУ імені Олесь Гончара – 2 стор.
- Професори університету – 3 стор.
- Телетайп новин – 3 стор.
- Як ми говоримо? – 4 стор.
- Творчість наших читачів – 4 стор.

ВІД ДІДА ДО ОНУКА: ТАК РОЗПОРЯДИЛАСЯ ДОЛЯ

ДОСІ Є СПІРНИМ ПИТАННЯ ЩОДО ЧАСУ СТВОРЕННЯ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ МЕДИЧНОЇ АКАДЕМІЇ. АРХИВИ СВІДЧАТЬ, ЩО МЕДИЧНА АКАДЕМІЯ БУЛА СТВОРЕНА НА БАЗІ ВІДОКРЕМЛЕНОГО МЕДИЧНОГО ФАКУЛЬТЕТУ КАТЕРИНОСЛАВСЬКОГО УНІВЕРСИТЕТУ. УНІКАЛЬНІ ДОКУМЕНТИ, ЯКІ ЗБЕРІГ ПРОФЕСОР О. В. КОВАЛЕНКО (ВНУК О. О. БОБЛЕВИЧА), ТАКОЖ ПІДТВЕРДЖУЮТЬ ЦЕ.

Чимало вже написано про людей, чия доля була і є пов'язаною з нашим університетом. Для того, щоб знайти матеріали про таких людей, необхідно багато працювати в архівах, їздити в інші міста, спілкуватися з істориками. Але іноді трапляється так, що поряд із тобою працюють співробітники або викладачі, історія взаємовідносин яких з університетом почалася ще на початку його діяльності в буремні роки політичних змін, які відбувалися в Катеринославі (Дніпропетровську) та в усій Україні. А тобі як досліднику це стає відомим лише випадково. Саме так сталося і з автором цього нарису, коли до нього після виступу на ювілейному засіданні ради факультету фізики, електроніки та комп'ютерних систем підійшов завідувач кафедри радіоелектроніки, професор Олександр Володимирович Коваленко.

Бесіда наша розпочалася з повідомлення Олександра Володимировича, що в нього збереглися документи, які безпосередньо підтверджують, що до складу Катеринославського університету входив медичний факультет. Мене зацікавили як самі документи, так і те, кому вони належали. Виявилось, що це залікова книжка студента медичного факультету Катеринославського університету Боблевича Олександра Олександровича, а сам О. О. Боблевич – рідний дід О. В. Коваленка.

Як же опинився О. О. Боблевич у Катеринославі? Після закінчення у 1914 р. 1-ї чоловічої гімназії у Катеринославі Олександр Боблевич стає студентом медичного факультету Імператорського університету Св. Володимира в Києві.

На фотографії, що вклеєна в білет для

входу в університет Св. Володимира, бачимо симпатичного юнака у форменому мундирі з енергійним обличчям, який за відсутності університету в Катеринославі вирішив шукати долі в Києві і став там з 1916 р. студентом медичного факультету. Але розпочалася громадянська війна. Політичний стан був непевним, та й жити в чужому місті було важко. Олександр Боблевич вирішує після закінчення другого курсу медичного факультету Київського університету повернутися до Катеринослава і продовжити навчання на медичному факультеті Катеринославського університету. З п'ятого семестру (з 1920 р. – як зазначено в оригіналі залікової книжки, що зберігається в родині професора О. В. Коваленка) він зарахований до медичного факультету Катеринославського університету. На фотографії перших сторінок цієї книжки чітко видно відбиток печатки вказаного факультету. Але закінчував Олександр Боблевич вже не Катеринославський університет, а Катеринославську медичну академію, яка виокремилася в 1920 р. з Катеринославського університету. Про це свідчать екзаменаційний лист та диплом Катеринославської державної медичної академії, яким засвідчено, що «Научный Совет Медицинской Академии постановил в заседании своем от 23-го апреля 1921 года Боблевича А.А. в звании врача утвердить, в удостоверение чего и выдается настоящий диплом». Цікаво, що серед тих, хто підписав цей диплом, крім уже відомих нам професорів В. П. Карпова (першого виборного ректора Катеринославського університету) та М. М. Тростянецкого, і професор, завідувач кафедри нервових хвороб, брат «залізного» Фелікса (Ф. Е. Дзержинського) Владислав Едмундович Дзержинський. У матрикулі,

серед тих, чий лекції слухав і кому складав іспити Олександр Боблевич, знаходимо й інші прізвища перших професорів Катеринославського університету, зокрема це професори Л. В. Рейнгард, В. П. Карпов, І. Й. Танатар, В. М. Архангельський (учень академіка І. П. Павлова), М. О. Кабанов та інші. Унікальні оригінали документів, що були надані автору професором О. В. Коваленком, уточнюють деякі дати переходного періоду діяльності Катеринославського університету, дають нову інформацію про дисципліни, які викладалися на медичному факультеті та в медичній академії, і дозволяють простежити долю одного з випускників академії, який починав вчитися ще в Катеринославі, а потім отримав диплом університету. Після отримання диплома О. О. Боблевич працював лікарем на різних посадах у різних медичних установах, зокрема в 1-й робітничій поліклініці на посаді лікаря, потім санітарним лікарем. Так, в інформації в газеті «Звезда» за 1926 р. повідомляється, зокрема, що санлікарем Боблевичем О. О. запропоновано адміністрації шкіряводу, що випускає брудну воду та нечистоти в Аптекарську балку, перебудувати фільтри, а також з'єднати відпрацьовану воду з каналізаційною мережею. Як бачимо, проблеми Аптекарської балки, які є й на сьогодні, мабуть, вічні.

Друге покоління Боблевичів-Коваленків не було пов'язане з університетом, але було пов'язане з медициною: донька О. О. Боблевича Наталя закінчила Дніпропетровський медінститут і все своє життя працювала спочатку лікарем-невропатологом, а потім завідувачем відділу неврології в поліклініці залізничного транспорту Придніпровської залізниці.

Родина Коваленків – селяни, що мешкали в селі Шукшин Ніжинського району Чернігівської області. Соціальні та економічні обставини буремних 30-х років призвели до того, що ця родина переселилась до м. Дніпропетровська. Там і зустрілися Наталя Олександрівна Боблевич та Володимир Васильович Коваленко, який по закінченню Дніпропетровського інституту залізничного транспорту працював на різних посадах у системі Придніпровської залізниці.

Доля дітей цієї родини знову зводить їх з університетом, коли Олександр Коваленко після закінчення середньої школи обирає шлях радіофізика і стає в 1970 р. студентом радіофізичного відділення фізичного факультету Дніпропетровського державного університету. Сталося це через 50 років після того, як студентом нашого університету став його дід О. О. Боблевич. Після закінчення ДДУ з дипломом з відзнакою О. В. Коваленко з невеликою перервою (два роки) до сьогоднішнього дня працює у Дніпропетровському національному університеті імені Олесь Гончара. Тут він пройшов шлях від аспіранта до доктора фізико-математич-

них наук, від молодшого наукового співробітника до професора, від випускника до завідувача кафедри радіоелектроніки.

До речі, його молодша сестра Ольга теж стає студентом радіофізичного факультету ДДУ за спеціальністю «Електронно-обчислювальні машини», де для неї її старший брат, уже на той час доцент, викладає курс «Основи електроніки». Дві доньки О. В. Коваленка – Олена та Ніна – теж випускниці ДНУ (економічного факультету).

Саме в Дніпропетровському національному університеті визначилися галузь (оптична спектроскопія та радіоспектроскопія) та напрями наукового пошуку професора О. В. Коваленка. Це, зокрема, дослідження електричних та оптичних властивостей кристалів, гетероструктур та квантово-розмірних структур, вдосконалення методів синтезу квантово-розмірних структур за допомогою лазер-стимульованої тарентено-стимульованої газофазної епітаксії. Кафедра радіоелектроніки під його керівництвом продовжує наукові та навчальні традиції, закладені за часів попередників О. В. Коваленка – завідувачів кафедри Ф. І. Коломойцева, О. Я. Якуніна, І. М. Черненко.

Олександр-онук та Олександр-дід поєднали свою долю з університетом, і пам'ять про Alma Mater назавжди буде збережена в їх родині, про що свідчать й ті документи, які близько ста років зберігаються нащадками, й частина з яких наведена в цьому нарисі.

**В. САВЧУК,
професор кафедри
квантової макрופізики.**

Завідувач кафедри радіоелектроніки ДНУ імені Олесь Гончара д. ф.-м. н., професор КОВАЛЕНКО Олександр Володимирович.

ПРОФЕСОРИ УНІВЕРСИТЕТУ

ДАР, ГІДНИЙ ПОДИВУ

Усі ті, хто вивчав і вивчає англійську літературу у стінах Дніпропетровського національного університету серед своїх учителів одним із перших називають ім'я Людмили Іванівни Скуратовської – заслуженого викладача ДНУ, доктора філологічних наук, професора, члена Міжнародної асоціації англійстів, авторки п'яти монографій і численних публікацій про класичну і сучасну англійську літературу.

Широчезний діапазон інтересів Людмили Іванівни – від античності до постмодернізму – і до сьогодні приваблює до неї по-справжньому творчу молодь, яку і в наше прагматичне століття не відштовхує вивчення словесної творчості.

Думаю, що не помилюсь, якщо скажу, що такого дару відчувати й розуміти художнє слово, який є в Людмили Іванівни, не має ніхто з нинішніх філологів-англізнавців не лише університету, але й України в цілому.

Англійський романтизм й англійський модернізм стали зрозумілішими через гідний подиву екскурс, що його зробила колись Людмила Іванівна в чудові твори У. Блейка,

Вордсворта, Вірджинії Вулф. Багато сил і натхнення вона віддала вивченню англійської дитячої класики, переконливо показуючи, що це не лише література для дітей, але ще більшою мірою – «висока» література для дорослих. У колишньому Радянському Союзі цією проблематикою, крім Людмили Іванівни, займалися лише в Москві, але вона ні в чому не поступалася відомим ученим, її по праву сприймали й приймали в їхньому середовищі як рівну. Саме тоді, у стінах відомого московського вузу, під час всеосоюзної конференції головуючий сказав, звертаючись до солідного залу: «У нас сьогодні велика радість. Людмила Іванівна Скуратовська захистила докторську дисертацію!» Це «у нас» запам'яталося не лише тому, що в ньому було підкреслене загальносоюзне значення наукових відкриттів дніпропетровського дослідника, але й тому, що було оцінено особистість цього унікального науковця.

Уся процедура захисту, як розповідають очевидці, була справжнім святом інтелекту, словесної творчості.

Справді, є багато вчених – хороших і

різних, а є уніками. Людмила Іванівна – одна з таких. Нас, студентів 60-70-х рр., вражало в ній знання багатьох іноземних мов. Наприклад, могла побіжно, обурившись, зазначити помилку у перекладах пісень наших улюблених «Бітлз» або здивувати нас власними перекладами, скажімо, з польської поезії.

За недавньою кафедральною традицією перед якоюсь значною подією кафедрали вправляються у віршоворчості. Напередодні «міленіуму» випустили газету, де «відзначились» усі члени кафедри. Людмила Іванівна не підготувала нічого заздалегідь, але, почувши про «захід», сіла осторонь, і за кілька хвилин народилось словесне диво, відкривши нам ще одну грань її таланту:

СПОРИ ОБ ОТСЧЕТЕ НОВОГО ВЕКА

(подражание О. Мандельштаму)
Сотым годом столетье кончается.
Но признания не получается:
Не возложат ему, не возложат
Остролиственных лавр на виски.
Но расколют его и разложат
На бесплодных дискуссий куски.

Т. ПОТНИЦЕВА

(Передруковано з книжки «Ми – з класичного університету». – Дн-ськ. Вид-во ДНУ ім. О. Гончара. 2008).

УЧЕНА РАДА ДНУ
ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАР
ВИСУНУЛА НА ЗДОБУТТЯ
ДЕРЖАВНОЇ ПРЕМІЇ
В ГАЛУЗІ НАУКИ
І ТЕХНІКИ 2010 РОКУУНІКАЛЬНІ
ПІДРУЧНИКИ

Унікальні підручники видав автотрестський колектив у складі Полякова М. В., Джура С. О., Манько Т. А., Саніна А. Ф., Шептуна Ю. Д., Джур О. Є., Ніколенка С. Ю., Хуторного В. В. та Кулика О. В.: «Герметичність у ракетно-космічній техніці», «Твердопаливні ракетні двигуни. Матеріали технології», «Розвиток ракетно-космічної техніки в Україні», «Полімерні композиційні матеріали в ракетно-космічній техніці», «Технологія виробництва ракетно-космічних літальних апаратів», «Ракети-носії і космічні ступені ракет як об'єкти керування».

Робота над циклом підручників тривала з 1995 по 2007 рік. Книжки – з грифом Міністерства освіти і науки України. Призначені для підготовки бакалаврів спеціалістів і магістрів космічної галузі та авіабудування.

Сумарний тираж видань – 10 тисяч. Надіслані в усі провідні навчальні заклади та наукові установи зацікавлених галузей. Але до нашого університету продовжують надходити прохання іще передати книги до бібліотек Центрального конструкторського бюро «Арсенал», Національного технічного університету «КПІ», Національного аерокосмічного університету «ХАІ», Московського авіаційного інституту та інших закладів і установ країн СНД.

Учена рада Дніпропетровського національного університету імені Олесь Гончара висунула вищезазначений комплект підручників на здобуття Державної премії в галузі науки і техніки у 2010 році, а провідні фахівці Дніпропетровщини – ДКБ «Південне» ім. М. Янгеля, ВО «Південний машинобудівний завод» ім. О. Макарова «Дніпровський машинобудівний завод», Інституту технічної механіки НАНУ, Українського НДІ машинобудування навчальних закладів надали експертні оцінки книгам на круглому столі. Присутні одностайно погодились, що обговорені підручники гідні високого визнання: вони унікальні тому, що «містять оригінальну інформацію, є джерелом новітніх знань і перспективних ідей».

Т. ТОМІНА

(За інформацією, поданою в газеті «Освіта» №41 за 16-23 вересня 2009 р.).

ТЕЛЕТАЙП НОВИН

ГОТУЄМОСЯ
ДО АБИТУРІЄНТСЬКОГО
ЛІТА-2010ОРІЄНТУЄМО
НА МЕХМАТ

Механіко-математичний факультет видав першокурсникам студентські квитки – і почав дбати про набір-2010: учена рада затвердила план профорієнтаційної роботи.

Деяко вже зроблено. Разом із Центром моніторингу освіти та ліцеєм-інтернатом фізико-математичного профілю при ДНУ організували регіональний математичний турнір для учнів 10-11 класів «Єврика-2009» і запросили учасників турніру стати нашими студентами.

Зняли фільм про факультет Уперше його продемонстрували в День відкритих дверей університету. Виступи успішних випускників факультету і фільм – це звучить для школярів переконливо. Фільм записали на диск – розповсюдимо його по школах.

У Дніпропетровській середній школі №43 створили профільний клас математики і механіки У школах Дніпропетровська й об-

ласті викладачі проведуть заняття з математики, щоб зацікавити учнів цією наукою. Профорієнтацію проводимо також серед слухачів курсів недільної школи, учнів аерокосмічного ліцею та середніх шкіл – за викладачами механіко-математичного факультету закріплено 58 шкіл Дніпропетровська і середніх шкіл шістьнадцяти райцентрів області.

В. СЯСЕВ,
декан
механіко-математичного
факультету.

МІЖНАРОДНА СПІВПРАЦЯ

РІВЕНЬ
ПАРТНЕРСТВА
– ВИСОКИЙ

Генеральний консул Клаус Ціллікенс після бесіди з першим проректором, проф. О. О. Кочубеєм залишився задоволенним рівнем партнерства між Дніпропетровським національним університетом імені Олесь Гончара та навчальними закладами Німеччини.

Перший проректор сказав, що укладено більше десяти довго-

строкових угод про співпрацю в галузі освіти, науки і культури. Серед наших партнерів – Берлінський і Бранденбурзький технічні університети, Університет прикладних наук Міттвайди, Університет Кобленць-Ландау, Гамбурзький університет та інші. Співпрацюємо за кількома напрямками: спільна дослідницька робота з актуальною для обох сторін наукової проблематики виконання семи Темпус-проектів, у яких партнерами є німецькі колеги; з 1994 року в нашому університеті постійно працює лектор за німецькою урядовою програмою DAAD; академічний обмін – наші студенти навчаються за програмами узгодженими з німецькими університетами, і одержують подвійні дипломи; науковий обмін – участь викладачів і студентів у конференціях, симпозиумах тощо.

У ході обговорення цікавих для обох країн сфер співпраці Генеральний консул звернув увагу на обмін енергозберігаючими технологіями, які активно впроваджує Німеччина Пан Клаус Ціллікенс висловив бажання прочитати лекцію студентам про сучасну політичну ситуацію в Європі.

(За інформацією на сайті ДНУ ім. О. Гончара).

КОНСУЛЬТУЄ ЛІКАР

ГРИП

Свинячий грип, який охоплює все більшу кількість населення, дійшов до України.

Сумна звістка, але треба пам'ятати, що і гостре респіраторне вірусне захворювання (ГРВЗ), і грип, на який багато хто з нас хворіє звичайно, і пташиний грип, який загрожував країнам світу кілька років тому, і свинячий грип – це хвороби, які передаються повітряно-крапельним шляхом і які ми можемо і

повинні подолати.

Немає потреби зачиняти в кімнатах, обмежувати себе в спілкуванні, харчуванні, життя триває. Страшні назви, якими лякають нас ЗМІ, ажіотаж в аптеках не повинні позбавляти нас впевненості у власних силах. Треба свідомо ставитися до свого здоров'я і належним чином берегтися.

Ось деякі заходи, завдяки яким можна запобігти розповсюдженню епідемії грипу.

● Постійно провітрюйте і здійснюйте вологе приби-

рання приміщення. Пам'ятайте: регулювання вологості повітря в приміщеннях є одним із важливих способів профілактики грипу; максимальна інактивація вірусу грипу відбувається при вологості повітря більше 50%.

● Якомога частіше мийте руки з милом, особливо після того, як ви кашляли або чхали. Ефективніше протирання рук антибактеріальними вологими серветками, які містять у своєму складі спирт.

● Коли ви кашляєте або чхаєте, необхідно прикрива-

ти носа та рота (найкраще паперовою хустинкою, яку після використання необхідно викинути у смітник).

● Намагайтеся не торкатися руками очей, носа або рота, оскільки вони є можливими «воротами» проникнення збудника.

● Не перебувайте поряд із людьми з ознаками респіраторної інфекції – нежиттю, кашлем, почервонілими очима.

Якщо в сім'ї є хворий на грип, необхідно:

● ізолювати його в окреме приміщення (кімнату);

● обмежити доступ до хво-

рого членів родини, осіб, що проживають разом з ним, крім тих, які за ним доглядають;

● під час спілкування з хворим необхідно надівати маску (респіратор), яку потрібно змінювати кожні чотири години;

● після спілкування з хворим на грип необхідно швидко, ретельно вимити руки з милом, прочистити носові ходи, прополоскати рота кип'яченою водою.

У хворого на грип повинен бути окремий посуд, рушник, засоби особистої гігієни.

Звертаємо увагу на симп-

томи захворювання

– інкубаційний період від 1 до 7 днів;

– раптове підвищення температури тіла більше 38°C, інколи захворювання може перебігати без підвищення температури

– біль у горлі, головний біль, фарингіт, кашель, утруднене дихання біль у м'язах.

При виникненні будь-якого із таких симптомів необхідно обов'язково звернутися до лікаря.

Т. ПОЛІШКО,

доцент
кафедри клінічної
діагностики, к. б. н.

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ОЛЕСЯ ГОНЧАР ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД:

завідувача кафедри фізіології людини та тварин – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(науковий ступінь доктора наук, вчене звання доцента або професора, досвід науково-педагогічної роботи у ВНЗ відповідного профілю не менше 10 років, наявність наукових та навчально-методичних праць у фахових виданнях, вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри мікробіології та вірусології – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність вищої освіти в галузі мікробіології науковий ступінь кандидата біологічних наук,

вчене звання доцента, стаж роботи у ВНЗ III-IV рівня акредитації за відповідним профілем не менше 15 років, вільне володіння державною мовою України),

асистента кафедри математичного забезпечення електронних обчислювальних машин – 1 штатна одиниця (0,75 ставки)

(наявність повної вищої освіти за спеціальністю «Прикладна математика» або «Програмне забезпечення автоматизованих систем», вільне володіння державною мовою України),

доцента кафедри мікробіології та вірусології – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(наявність базової фахової освіти в галузі мікробіології науковий ступінь кандидата біологічних наук, вчене звання доцента, стаж роботи у ВНЗ III-IV рівня акредитації за відповідним профілем не менше 15 років, вільне володіння державною мовою України),

старшого викладача кафедри систем автоматизованого управління – 1 штатна одиниця (0,5 ставки)

(освітньо-кваліфікаційний рівень магістра за спеціальністю «Автоматика і управління в технічних системах», науково-педагогічний стаж роботи не менше 3

років, або без обмеження за стажем для кандидатів технічних наук, вільне володіння державною мовою України),

викладача кафедри перекладу та лінгвістичної підготовки іноземців – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(закінчена аспірантура за напрямом «Філологія», вільне володіння державною мовою України) (документи на конкурс приймаються протягом 1 тижня з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації);

директора Дніпропетровського коледжу економіки та бізнесу Дніпропетровського національ-

ного університету імені Олесь Гончара – 1 штатна одиниця (повна ставка)

(громадянин України, повна вища освіта за профілем роботи у ВНЗ I-II рівнів акредитації не менше 5 років, вільне володіння державною мовою України)

(документи на конкурс приймаються протягом 2 тижнів з дня опублікування оголошення в засобах масової інформації).

Наша адреса: 49010, м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, навч. корпус № 1, кімн. 217, тел.: (056) 374-98-27.

ПРО «ЗУСТРІЧІ» З «КУРЦЯМИ» ТА ІНШІ МОВНІ ДИВА

У більшості випадків основу будь-якого висловлення становлять дієслівні форми як багаті семантикою й широтою сполучуваності та вживання одиниці мови. Однак значний потенціал і глибини змісту цих слів часом залишаються поза увагою мовців, що призводить до змішування значень паронімів і міжмовних омонімів, утворення суржикових варіантів, хибного відмінкового керування, а також помилкового наголошування дієслів і віддієслівних форм.

Дієслово *зустрічатися* уподобав останнім часом кожен, кому з тих чи інших причин доводиться послугуватися українською мовою. Пише канцелярист: «У вашому звіті зустрічаються великі прорахунки та недоліки». Подібні конструкції вживають і початківці-письменники («Край поля зустрічалися старі пні»), і науковець («Такі види рослин зустрічаються тільки на півдні Украї-

ни»), і студент («Серед неологізмів зустрічаються й запозичення»). А тим часом у таких фразах нема кому й чому зустрічатися, бо по-українськи це дієслово означає «траплятися» і не вживається в переносному значенні, як, скажімо, у мові російській *встречаться*. Шедеври класичної української літератури свідчать: «Зустрітись, щоб знову розлучитись, щоб бідне серце отруїть, щоб більш ніколи не зустрітись і вічно втратою болить» (М.Вороний). Відповідниками російському *встречаться* у значенні «попадатися, наталкуватися» також будуть *попадатися*: («Чи газета *попадеться*, чи книжка – біда написаному» – А.Головко); *бувати* («Бувають і в нас такі дурила, що нап'ється на копійку, а нашкочить на сто» – з народного мовлення); *натрапити* («Ми сміялися з радощів, що *натрапили* таких гарних людей» – Ганна Барвінок).

У наведених же на початку реченнях

ніякої зустрічі нема – «прорахунки та недоліки» тут можуть тільки *траплятися*, але ніяк не *зустрічатися*, *старі пні* та види рослин *трапляються* (або *попадатися*), серед неологізмів *натрапляємо* на запозичення.

«Вибачаюсь», – скаже на це пересічний мовець – і... потрапить у чергову мовну халепу. Річ у тім, що частка *-ся* надає дієслову переважно зворотного значення, тобто дорівнює слову «себе», «собі», а отже, виходить, що людина вибачає саму себе, уважаючи при цьому, що помилилася чи завинила перед кимсь. Щоб уникнути такої суржикової форми, треба казати: *вибачте мені, пробачте мені, простіть мені, даруйте мені* або *я перепрошую*. Цей останній зворот – характерний для подільського, волинського та інших південно-західних говорів, де він поширився під впливом сусідньої польської мови.

Ще одним досить часто вживаним запозиченням з мови сусідів-поляків є дієслово *палити* в значенні «курити тютюн». Проте в народному мовленні на позначення цього процесу використовується лексема *курути*: «Та й викрешем вогню, та й *закурум* люльку, не журися!» (Народна пісня). Очевидно, це пояснюється тим, що слово *палити* має ще й інше значення – «розводити вогонь (багаття, пожежу)», «знищувати вогнем»: «Вони довели людям, що не треба *палити* та руйнувати народне добро» (М. Коцюбинський). Звідси, як бачимо, *палій* – «людина, що нищить щось вогнем», а того, хто *куруть* тютюн, зовуть *куруць*, а не *палій*. Рештки не знищеної вогнем цигарки називають *недопалком*. Отже, щоб уникнути непотрібного паралелізму там, де мовиться про тютюнові вироби, краще вживати тільки слова *курути* і *куруць*, бо конструкції типу *Місце для паління* сприй-

маються неоднозначно: виходить, саме тут офіційно дозволено розводити вогнища і спалювати на них будь-що, не остерігаючись ані пожежі, ані жодних штрафних санкцій. Відповідно інша табличка з написом «*Палити* заборонено», яку часто побачиш у громадських місцях, виглядають як щось цілком природне й зрозуміле без нагадувань: навряд чи комусь спаде на думку розпалювати багаття, приміром, у лікарні, магазині, кінотеатрі тощо, тож нема чого забороняти.

Будь-яка людина може оволодіти кількома мовами, залежно від її здібностей, нахилів і прагнень, проте найкраще, найдосконаліше вона має володіти рідною мовою. Однак ці знання не з'являються самі собою, а вимагають постійної й пильної уваги з боку носіїв мови.

Н. БАРАКАТОВА,
доцент кафедри української мови.

ТВОРЧИСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

Проба пера в жанрі японської поезії

Солнце взойшло. На ветке
Заиграла капля росы...
Всегда ли будет так?

Между первым вздохом
И последним вздохом –
Жизнь.

Солнце осветило ее лицо.
Оно одухотворено мечтой.
Загляни в ее сердце.

Идет он по полю, лугом.
Все ближе его лицо.
Хорошо рассмотри его.

Как хороши эти алье розы.
Прекрасен, нежен аромат.
Но не всегда они цветут!

Я вчера сорвал осень,
Которая спряталась
в яблоках.
Почему-то стало
грустно...

Каждый из нас, людей,
Идет по жизни своей
дорогой,

Но разная длина у этих
дорог.
В буре житейских невзгод
Ищет причала душа,
Но не всегда находит его.

Я вхожу в осень,
Как в дом к другу.
Там тепло и уютно.

«Живем на грешной земле».
А почему на грешной?
Мы, люди, сделали ее
грешной!

Хмари набігли – сумно.
Але сонце за ними.
Чекай!

Стежкою прямою до
дитинства,
Що круто вгору пішла.
Ні, туди мені вже не дійти.

Ми зустрілись з тобою,
Коли вповні буяла весна...
Та в дарунок від тебе
отримав лиш осінь!

В. КРАВЧЕНКО
викладач кафедри
української мови.

Разрыв

Ее два года я уж знаю,
Но что-то в ней сейчас
не так.
Меня сомненья раздирают
И ноет сердце. Грустный
знак.

Я вижу в ней те
перемены,
Которых так страшился я,
Ушли все чувства
без замены,
И опустела жизнь моя.

Мы стали по краям обрыва,
Который разделил в друг
нас,
И в такт ее души мотива
Моя струна оборвалась.

Все то, что мы любили
раньше,
Вдруг стало скучно,
тяжело,
И я, своей души обманщик,
На холод обратил тепло.

Быть может, что она
забыла
Меня среди суетных дней,

А, может быть, она
любила,
А я не смог ответить ей?

Д. ЖУРБА,
студент гр. ПЗ-07-1.
(з літературного
альманаху ФПМ «Витражі»).

Никого не слушая, не веря,
Ты любила всем наперекор!
Может быть, поэтому
потеря
Больно отдаётся
до сих пор.

Пусть он оказался многим
хуже,
Вытравить из памяти
нет сил!
От того другой никто
не нужен,
От того никто тебе
не мил.

Подожди немного, время
лечит,
Только позже повстречайся
с ним!
Ты увидишь: после этой
встречи
Станет он далёким
и чужим!

Выбрось парфюмерию
Вместе с сигаретой,
Сняв парик искусственный,
Косы расплети,
Не вином, а свежестью,
Юностью согретая,
Ложную раскованность
Сердцу запрети!

И в порывах пламенных,
И в любви единственной
Друг познав вечнолюбное
Счастье до конца,
Посмотри загадочно
Улыбнись таинственно
И портрет твой
солнечный
Будет же чь сердца!

Когда захо чешь меня
увидеть –
Посмотри на звездное
небо...

Попроси за тобой прийти –
Я приду! Я найду тебя.
Где бы ты не был...

С. КРАМАР
студентка гр. ІЛ-07-1.

Спорт – це не тільки можливість цікаво провести час, а ще й чудовий шанс проявити себе, перевірити свої сили, навчитися чогось важливого. Чого саме? Про це наша розмова з деканом факультету міжнародної економіки, кандидатом у майстри спорту з легкої атлетики, проф. І. Л. Сазонцем.

– Ігорє Леонідовичу, яким було Ваше ставлення до спорту в дитинстві?

– Позитивне. Навіть ніжне. У той час заняття спортом заохочувалося, держава виділяла кошти, спортсмени отримували премії. Талановитих дітей відбирали ще в школах. Сьогодні з цим усе набагато складніше...

– А яким видом спорту Ви займалися?

– З 12 років займаюся легкою атлетикою, а саме – стрибками в висоту. Брав участь у районних, міських, обласних змаганнях, а також у змаганнях серед студентів. Я – першорозрядник.

– За що Ви полюбили спорт?

СПОРТ – СУПУТНИК ЖИТТЯ

– Мені подобалось отримувати певні емоції.

– Вам удавалось, Ігорє Леонідовичу, поєднувати навчання з тренуваннями?

– Я навчався на «відмінно» і в спорті мав добрі результати. Брав участь у всіх змаганнях університету: крос Юбіна, волейбол, баскетбол, футбол, плавання.

– Чи допоміг спорт у подоланні Ваших недоліків?

– Спорт не зробив мене іншою людиною, але завдяки йому я посилив те позитивне, що в мені було. Спорт, на мій погляд, привчає до дисципліни, виховує терпіння, наполегливість та цілеспрямованість. Зараз я розумію, що з неба нічого не падає, а тому – потрібно працювати.

– А впливав спорт на виховання Ваших дітей?

– Звичайно. Мій син пішов у спорт і зараз продовжує займатись фігурним катанням. Дочка також була фігуристкою, яка подавала надії.

– Як Ви, Ігорє Леонідо-

вичу, ставитеся до успіхів у спорті Ваших студентів і на скільки вважаєте це важливим?

– Я ставлюся до цього дуже позитивно, однак особливих успіхів немає, тому що навчання в університеті забирає багато часу і сил. Звичайно ж, ми цінуємо успіхи наших спортсменів.

Спорт – це нелегко. Це – безсонні ночі, безупинні тренування, невіддані побачення, непрочитані книги, плач поразки, і те, заради чого ми займаємося спортом, – перемога! Перемога над супротивником, у першу чергу, – над собою, над своїми недоліками та страхами! Спорт – це насолода, вірний, незмінний супутник життя; це – справедливість, тому що він указує прямі, чесні шляхи для досягнення цілей у житті. Любімо спорт!

С. ГУЛЬ, А. МАХНИК,
студентки групи ВМ-07-1.

Змагання з баскетболу у Палаці спорту. Збірна викладачів і збірна студентів факультету міжнародної економіки. Справа – декан, проф. І. Л. САЗОНЕЦЬ

ЗАПРОШУЄ САНАТОРІЙ- ПРОФІЛАТОРІЙ

Санаторій-профілакторій ДНУ імені Олеса Гончара – це лікувально-профілактичний заклад санаторно-курортного типу.

До ваших послуг:

- триразове якісне харчування, за необхідності – дієтичне;
- культурно-розважальні заходи;
- масаж оздоровчий, лікувальний, антицелюлітний;
- лікувальні ванни з морською сіллю та ефірними оліями;
- парафіно-озокеритні аплікації;
- біорезонансна терапія різноманітних захворювань у поєднанні з магнітним, лазерним та інфрачервоним випромінюванням;
- дарсенвалізація (лікування проблемної шкіри обличчя, укріплення волосся);
- різноманітні фізіотерапевтичні процедури (УВЧ, діадинамік, електрофорез, ультразвук, інгаляції, кварц тощо);
- вітамінотерапія

Запрошуємо всіх бажаючих студентів пройти оздоровлення й отримати повноцінне харчування на базі санаторію-профілакторію.

За додатковою інформацією звертайтеся до санаторію-профілакторію за адресою: пр. Гагаріна, 38 (гуртожиток №2), кімната №39, тел. 374-55-46 та до профспілкового комітету за адресою: пр. Гагаріна, 72, кімната №120, тел. 374-98-14.

В. ГРАБОВИЙ,
заступник голови профкому.

Передплачайте газету «ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ»!

ПЕРЕДПЛАТУ МОЖНА ОФОРМИТИ В БУДЬ-ЯКОМУ ВІДДІЛЕННІ ЗВ'ЯЗКУ ОБЛАСТІ

«ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ» – щомісячна (крім серпня) газета Дніпропетровського національного університету ім. О. Гончара

Редактор Т. А. СОБКА

Засновник і видавець – Дніпропетровський національний університет ім. О. Гончара

Адреса ДНУ: 49010 м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна 72. Газета виходить українською мовою. Обсяг – 1 друкований і 1 електронний аркуш. Ціна договірна

Редакція не завжди підлягає думки авторів публікацій. За точністю наведених у статті фактів відповідальності не несе редакція. Листи, рукописи, ілюстрації не повертаються

Листування з читачами веде тільки на сторінках газети. Редакція зберігає за собою право літературного редагування скорочення прийнятих для опублікування текстів

Редакція газетине уточнює дату виходу наступного номера газети. Претензії до публікації приймаються протягом місяця.

При передруку хтосьилання на газету «Дніпропетровський університет» обов'язкове.

Газета набрана і зведена в редакції газети «Дніпропетровський університет». Адреса редакції: м. Дніпропетровськ, пр. Гагаріна, 72, кім. 204. Тел. 374-98-21.

Газета розміщена на сайті ДНУ ім. О. Гончара за адресою: www.dnu.dp.ua

Зам. 9-0127. Тираж 1000. ДП № 1259 від 10 жовтня 2005 року. Газета віддрукована в друкарні ВАТ «Видавництво «Зоря», м. Дніпропетровськ, вул. Журналістів, 7. Індекс 40448.